

گفت وگو با جواد رحیم‌زاده، کارگردان تئاتر، به بهانه اجرای نمایش «جزیره عجیب»

تئاتر؛ ابزاری برای آموزش کودکان و نوجوانان

شکیبا افخمی راد

گفت‌وگوی روز

نمایش «جزیره عجیب، به‌کارگردانی و نویسندگی سیدجواد رحیم‌زاده یکی از آثاری است که در دور جدید اجراهای نمایش در مشهد روی صحنه رفته‌است؛ نمایشی برای کودکان و خانواده‌ها که از تولیدات گروه‌کودک و نوجوان پردیس تئاتر مستقل محسوب می‌شود. رها عبدا...زاده، شاینا اسماعیل پور، آدرینا دهقان نبیری، وانیا نوروزی، پریا حسینیان، ماندۀ ارگی، تبنا رضایی، افرا حمامی، یسنا اسماعیلی، آیدا ابراهیمی، نگار بیات و نیکا بشکار گروه بازیگران این نمایش پنجاه دقیقه‌ای را تشکیل می‌دهند. آن‌ها در نمایش «جزیره عجیب، روایتی تازه درباره فضای مجازی را پیش‌روی مخاطب قرار می‌دهند. جواد رحیم‌زاده، پیشکسوت عرصه تئاتر کودک و نوجوان و کارگردان نمایش «جزیره عجیب، در گفت‌وگو با ما درباره این اثر و همچنین وضعیت نمایش‌های کودک در مشهد توضیحاتی ارائه کرده که در ادامه پیش‌روی شماست.

● نمایشی با بازیگران ۸ تا ۱۱ ساله

رحیم‌زاده درباره نمایش «جزیره عجیب» توضیح می‌دهد: این نمایش برای کودکانی که در کلاس‌های آموزشی پردیس تئاتر مستقل شرکت کرده‌اند و ترم‌های مختلف را پشت‌سر گذاشته‌اند تولید شده ودر سالن استاد لطفی پردیس تئاتر مستقل روی صحنه رفته است.

او یادآور می‌شود: فرایند تولید نمایش باتوجه به اتفاقات مختلفی که در کشور رخ داد و اینکه بازیگران ما در رنج سنی هشت تا پازده سال هستند کمی طولانی شد، اما در نهایت توانستیم از ۹ مرداد روی صحنه برویم وبا استقبال خوبی نیز از سوی کودکان و خانواده‌ها روبه‌رو شویم.

رحیم‌زاده با بیان اینکه نمایش «جزیره عجیب، نگاهی تازه و نه فضای مجازی دارد، خاطرنشان می‌کند: این نمایش درباره چهار کودک است که با گرفتن یک عکس سلفی در زنگ تفریح مدرسه، سر از یک جزیره عجیب درمی‌آورند، جزیره‌ای که توسط یک ملکه در فضای مجازی تسخیر شده است و بچه‌ها برای رهایی از آنجا و مبارزه با ملکه باید تصمیمی جدی و درست بگیرند. این کارگردان درباره اجرای نمایش «جزیره عجیب» در تماشاخانه لطفی که بیشتر به نمایش‌های بزرگ‌سال اختصاص دارد نیز می‌گوید: بدون شک اگر ما یک سالن حرفه‌ای مشخص بایک برنامه‌ریزی سالانه برای نمایش‌های کودک و نوجوان داشتیم، اتفاقات بهتری در جذب تماشاگر رخ می‌داد. اما پردیس تئاتر مستقل باتوجه به فضایی که به

اگر قرار است برای کودکان نوجوانان کار کنیم، باید هم‌زمان با آن‌ها در مسیر پیش برویم و رشد کنیم. همچنین ضروری است که میزان مطالعه خود را بالا ببریم تا هرچه برای ساختن بهتر کودک و نوجوان لازم است انجام دهیم

تولید تئاتر و کودک نوجوان اختصاص داده است. مخاطبان خودش را دارد، به‌طوری‌که هر شب سالن ما پر از تماشاگر می‌شود.

● بهتر شدن زندگی کودکان

رحیم‌زاده در بخشی دیگری از صحبت‌هایش درباره وضعیت آموزش تئاتر کودکان در مشهد و استقبال خانواده از کلاس‌ها توضیح می‌دهد: استقبال کودکان و خانواده‌ها از کلاس‌های آموزشی به‌ویژه کلاس‌های مرتب با بازی‌های نمایشی

جذابیت همواره یکی از ویژگی‌های هنر و فراورده‌های هنری محسوب می‌شود. یک سوی این جذابیت جلب مخاطب و برقرار کردن ارتباط با او برای اثرگذاری است. درواقع هنرمند می‌کوشد با آفرینش آثاری که برای بیننده‌اش جذاب و دلپذیر باشد، او را به سوی خویش فراخواند و پیام خود را به او منتقل کند. به‌طور طبیعی این جذابیت به مدد زیبایی (که یکی از ویژگی‌های اصلی هنر است) فراهم می‌شود، اما خود هنر نیز عموماً برای مخاطب نوعی دیگر از جذابیت را به‌همراه دارد. اگر خوب دقت کنیم، خواهیم دید که مردم میان همه مشاغل و امور جاری، به‌طور ناخودآگاه به‌سوی هنر گرایش ویژه دارند. گویی پیشه‌های هنری برای مردم همواره از جذابیتی خاص برخوردار است و مردم را به‌سوی خویش جلب می‌کند. ما آنجا که شاید هر انسانی تلاش می‌کند در طول عمر خویش کنشی هنرمندانه داشته باشد و به آفرینشی هنری دست زند. همه ما زمانی علاقه مند بوده ایم که یک نویسنده باشیم، نقاشی کنیم، نوازنده یک ساز یا بازیگری مشهور شویم. جالب اینجاست که این جذابیت هیچ‌گاه از بین نمی‌رود، حتی زمانی که سن و سالی داریم و سال‌هاست که به‌کاری مشغولیم، بازهم تمایل پرداختن به هنر در ما زنده است.

این جذابیت و میل به هنر و انجام کار هنری برای عامه مردم ریشه در فطرت زیبادوست انسان از یک‌سو و برخورداری از موهبت خلاقیت در همه انسان‌ها (به‌عنوان مؤلفه مهم دیگر هنر و هنرمند) از سوی دیگر دارد. پس بر این بنیاد توجه انسان به‌سوی هنر چه به‌عنوان مصرف‌کننده و چه

ادبیات

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

ادبیات

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

ادبیات

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

ادبیات

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ